

[Erlendsson.]

som endnu ikke er anerkendt herhjemme af sundhedsmyndighederne. Det vil i nogen grad forsinke udviklingen i den medicinske behandling. Jeg kan nævne eksempler herpå, f. eks. et eksempel, som jeg selv har haft nær tilknytning til, nemlig de syntetiske malariamidlers indførelse i behandling af kronisk ledeligt. Det står i dag som det ene af de to midler, som man mener har nogen betydning ved behandling af kronisk ledeligt. Det andet er guldbehandlingen. Den ville sikkert ikke have kunnet komme igennem, hvis man havde måttet svigte med hensyn til en sådan økonomisk støtte over for patienten i dag. Jeg husker ikke, hvordan forholdene var dengang, man havde måske ikke de samme forventninger om økonomisk støtte til medicinindkøb dengang. For øvrigt var medicinfabrikkerne selv interesseret i en afprøvning her i landet af disse stoffer, så for mit eget vedkommende fik jeg igennem flere år mulighed for afprøvning af de syntetiske malariamidler på patienter med kronisk ledeligt. Jeg ser dér en mulighed for en vis tøyen med hensyn til indførelse af nye principper, og det kunne måske af den grund være heldigt, at der var en ankemyndighed.

Med hensyn til nr. 5 er ændringen jo kun den, at nu giver man også mulighed for en gratis tandundersøgelse, selv om den ikke efterfølges af en behandling.

Med hensyn til nr. 7 må jeg sige, at jeg deler venstres ordførers betænkeligheder. Jeg synes også, det er en lidt uheldig sammenblanding, man her vil gå ind for, med en meget stærk sektor blandt embedsmændene, som ganske vist ikke skal have stemmeret, men som der står i bemærkningerne: »Staten har således efter loven ikke indflydelse ved indgåelsen af sygesikringsoverenskomsterne«. Det er altså den gældende ordning. Nu mener man i modsætning hertil, at de vil få indflydelse. Det tror jeg også i høj grad, de vil.

Endelig vil jeg sige med hensyn til kiropraktorernes stilling, at det er meget kedeligt, at kiropraktorerne har vægret sig ved at underrette patientens almindelige læge og dermed gå ind under den almindelige sundhedsordning, som vi har her i landet, og som styres og kontrolleres af sundhedsstyrelsen. Kiropraktorerne har ikke villet lade deres undervisning kontrolleres af sundhedsstyrelsen. Vi ved ikke noget om, hvad man giver tilskud til. Vi ved, at kiropraktorerne igennem mange år havde den opfat-

telse, at de kunne kurere alverdens sygdomme, ikke bare dem, som har forbindelse med bevægelsesapparatet, men også adskillige andre, hvor man i dag ville ryste på hovedet, hvis jeg begyndte at nævne dem. Det er ikke mere end et par år siden, jeg læste i kiropraktorernes eget blad en fordømmelse af, at unge kvinder med menstruationsbesværigheder gik til læge med en sådan lidelse, for den kunne kiropraktorerne selv meget bedre behandle. Når forholdet er det, at man har et sådant enøjet syn på sine egne helbredelsesmuligheder, så mener jeg, det er meget forkert af kiropraktorerne at modvirke det samarbejde, de kunne få med lægerne og med den officielle lægekunst her i landet ved at underkaste sig en sådan selvfølgelig samarbejdspligt, som findes inden for alle andre områder i sundhedssektoren. Jeg mener også, det kunne blive en stor fordel for kiropraktorerne selv, både for udviklingen af deres færdigheder og for en fornuftig afgrænsning af deres behandlingsmæssige muligheder, hvis de fik et sådant formuleret samarbejde med lægerne.

Jeg ser med nogen bekymring frem til de vanskeligheder, sundhedsstyrelsen vil få, fordi den nu er gået ind på, at denne ordning skal bortfalde, når zoneterapeuterne kommer og vil have ret til en samfundsbetalt honorering af deres ydelser. Jeg ved ikke, om der er så mange, der kender noget til zoneterapeuterne, men de har henvendt sig til mig, og jeg har haft lejlighed til at aflytte et bånd af 2 timers længde, hvor man fortæller om alle de vidunderligheder, man kan udvirke ved at trykke og gnide folk under fodsålerne. Der er næsten ikke den lidelse, lige fra hoste og ondt i halsen og mellemørebetændelse til alle mulige andre lidelser, som man ikke på den måde mener at kunne kurere. Jeg ser frem til de vanskeligheder, sundhedsstyrelsen vil få, når pressionsgrupper herfra søger at gøre sig gældende.

Gunner Baunsgaard (RV):

Bistandsloven og myndighedsloven har medført, at der i omhandlede lov må foretages nogle ændringer. Tillige ligger jo en rekommandation fra Nordisk Råd til grund for, at der, hvis denne lovændring vedtages, kan ydes tilskud til lægemidler indkøbt i et andet nordisk land. Vi vil gerne være med til i udvalget at se nærmere på de spørgsmål, der allerede er rejst.

Den vigtigste bestemmelse i lovforslaget er